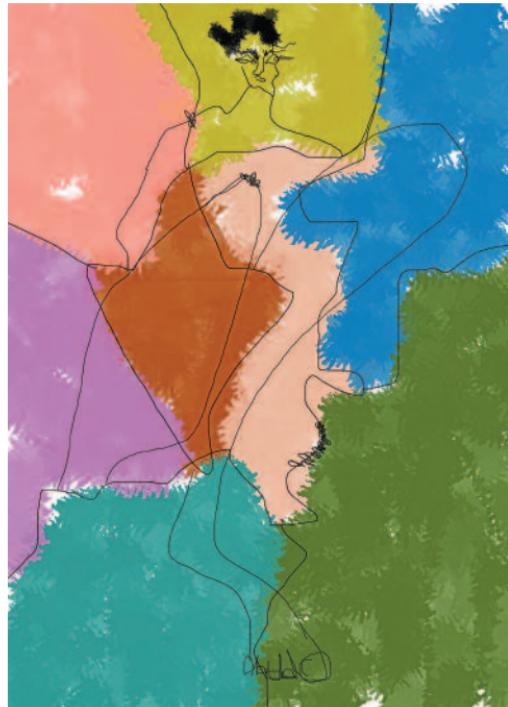

ಕೇಲೆದ್ದಕ್ಕೆ ಹಯವದನ ‘ಅದೇ, ತಾಗ ವಿಗ್ರಹ, ನೇಕ್ಕು ಇಲ್ಲಿ’ ಇದ್ದು ಪಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಎಕ್ಕಪರಿಮಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ... ಮೊನ್ಸೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆ ಬಂದಿತ್ತು, ಎಲ್ಲೋ ದುಗಾ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ, ಹನ್ನರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ್ದು, ಈ ಜೀವಿಗಳು ಎಂಥಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತಂಟ, ಆ ಗಜಮುಖವನ್ನು ಅಲ್ಲೂ ಮಾಡಿ ಚಿರತೆ ಮತ್ತೆ ಕತ್ತಕೆರುಬಬನ ಮುಖ ಹಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮಾರ್ತೆ... ಅದೇ ಸ್ಕೂಲ್‌ಪ್ರೋನ್ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದ್ದೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಉಪಾಧಕರೇ ಅನಾವರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ಸೆ ಪೇಪರ್ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು...’ ಎಂದ ಹಯವದನ ರಾವ್, ಜಗತ್ತಿನ ಕಾರುಬಾಗಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಈ ಹಾಳುಬಿದ್ದಿರುವ ಉಲಿನಲ್ಲಿ ಪರವತನೆನಿ ಅಂಡ್ ಕೋ ಇವರ ಆವಿಪ್ಪಾಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗುವ ವಿಚಿತ್ರ ಫಟನಾವೆಗಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ‘ತಾಗ ಶಿಲೆಗಳು, ನಂತರ ವ್ಯಾಳಿಗಳು ಆಮೇಲೆ ನರ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಇವು ಆಲ್ಟ್‌ಇಪ್ನೋ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಯುತ್ತೆ ಮಾರಾಯ್ದೇ... ಸದ್ಗಾರ ಅಪ್ಪು ವರುಪ ಬದುಕಿರಲ್ಲ ನಾನು! ನನ್ನ ಈ ಜನ ಹುಣ್ಣ ಮುದುಕ ಅಂತ ನಂಬಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೇ ಜೀವದಿಂದ ಇದ್ದನೆ ನೋಡಿ. ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ 10 ಪರವತ ಮೊಮ್ಮೆಗಿನಿಗೆ ನಾನು ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಅವನು ‘ತಾತ ಮೆಂಟಲ್, ನಿನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಯೋಗ ಮಾಡು, ಇವ ಮಂತ್ರ ಹೇಳು ಸರಿ ಆಗ್ನಿರಿ’ ಅಂತಾನೆ. ನನ್ನ ಮಗಳು ‘ನನ್ನ ಮಗನಿಂದ ದೂರ ಇರು ಅಪ್ಪಾ’ ಅಂತ ಮನಯಿಂದೇ ಆಚಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾಳೆ... ತಾಗ ನನ್ನ ಆ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಅಭ್ಯರ್ಥ ಮಾಡೋಂದೇ ಕಾಯಕ್ಸಿ...’ ಅಂದ ಮತ್ತೆ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ತುಣಿಯ ಚೊನಾಗಿನ್ನು ಸರವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ.

‘ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಈ ಅಲ್ಲೂ ರಿಸ್ಲೋರ್ಲೇಷನ್ ಮಾಡೋ ಕ್ರೀಡೆಸೋರ್ ಏನೋ ಅಂದ್ರಲ್ಲ ನಿಂವು... ಹ್ಯಾ ಜೀವಿಗಳು, ಅವು ಕಂಡಿದ್ದಾವ...’ ಅಂದೆ ಶುತ್ತಾಹಲದಿಂದಿದ್ದು.

‘ನಕ್ಕತಗಳು ಉದುರಿ ಬೀಳುತ್ತಲ್ಲ.. ಎಪ್ಪು ಜನ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ...? ಕಾಯ್ಯ ಕೂತೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಮ್ಮೆ ರಾತ್ರಿ ಪಟ್ಟ ಕಂಡು ಹಾಗೇ ಕಣ್ಣಿ ಅಗಲ್ಲೂ... ಹಾಗೇ... ಇದೊನು ಆಕ್ರಿಡೆಂಟಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳ್ಳುಹುದು. ಅದ್ದೆ ಅದಕ್ಕೂ ಅದ್ವಷ್ಟ ಬೇಕು ಇವ್ರೇ... ಅದ್ದೆ ನನ್ನಂತಹ

ಒಂಟಿ ಜೀವಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಈ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡು ಕಾಯೋ ಆಟ ಭಾರಿ ಮಜ಼...’ ಎಂದ.

ಮತ್ತೆ, ಆ ರಾತ್ರಿ ಬಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಾಪಸ್ಸು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಈ ಎಡಿಟರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ‘ಪರವತನೆನಿಯ ಪ್ರಾಚೀಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗೆ ನೂರ್ ಸೌಲಿರಿ ತಾರಪ್ಪ ಅಂದ್ರೆ, ಈ ಉತ್ತರಕ್ಕೆಯ ಕಥೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡ್ದಿಯ’ ಅಂತ ಉಗಿಯೋದು ಖಾತ್ರಿ ಎನಿಸಿ, ಈ ಅಲೋಕ ಸುಧಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುಪುದಕ್ಕಿಂತ, ಕೊನೆಯ ಪೇಜಲ್ಲಿ ಇದೇ ಧೀಮ್ಮೆ ಇಟ್ಟು ಪಲ್ಲಿ ಹಾರರೋ ಧಾರಾವಾಹಿ ಶುರುಮಾಡಿದರೆ ಈ ‘ಕ್ರೈಂ ಅಂಡ್ ಸ್ಕೂಲ್’ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕೊಳ್ಳೋಡೆ ಜನ ಕೆಳ್ಳಿ ಹಾಯಿಸಬಹುದೇನೋ ಅಂತ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದೆ.